

Nro.

207.

DZIENNIK

Patryotycznych Polityków w Lwowie.

Dnia 10go Września 1796.

Gazety.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 14. Sierpnia. Negocjacye pokojowe między Rządem naszym a Ministrem Papieskim, z największym pospiechem są teraz popierane, i spodziewać się należy, iż w krótce pokój przyjdzie do skutku. — Zeszłego piątku mianowani zostali Sędziowie do najwyższego Trybunału Narodowego, który się ma zatrudnić sprawą *Droueta*. — Temi dniami przyjaciele tego ostatniego zgromadzili się pod więzienie. Opaćwa

w znaczney gromadzie, chcieli go ztamtąd uwolnić; ale patrole Rządowe rychło spłoszyły iednych do domu, a drugich wtrąciły do tego mieysca, którego szturmem dobyć zamysłali. — Z Hiszpanii donoszą, że nagranice Portugalskie Rząd tamteyszy wyłyła znaczną liczbę ciężkicy artyleryi. Domyślają się niektórzy, że Dwór Madrycki chce przymusić Portugalią do zamknięcia portów swoich Anglikom. — Vice - Kontul naszym Rzeczysspolitey donosi z *Lattaquie* w Syryi, że miasto rzeczone trzęsieniem ziemi ledwie półtory minuty trwającym, dnia 14 Maia, prawie zupełnie w gruzach pogrzebane zostało. Około 3000. mieszkańców utraciło w tem przypadku swe życie.

Dnia wczoraszego czytano znowu w Radzie sztet rapporta Jenerala *Bouaparte* od armii Włoskicy pod dniem 6. Sierpnia. Z tych okazuje się, że Cesarzcy nagłym pomknięciem swey sily w kraie Weneckie, powszechne sprawili wrażenie w Włoszech, iż w krótce odzyskają na nowo *Medyolan*. Jakoż diwizya ich napadłszy Jenerala *Massena*, spędziła go z stanowiska *Corona*, pod czas gdy dru-

gie korpus od 15 000. ludzi wyparto Jenerała *Soret* z *Salo*. Tu Jen: *Guieux* zamknął się z 600. ludźmi w znacznym gmachu, bronił się nieprzyjaciółom, którzy go zewsząd otoczyli. W tym zdarzeniu Jenerał *Rusca* został rannony. Inna diwizya *Austryaków* przebrałszy się za *Salo*, wpadła do *Brescia*, i zagarnęła tam 4. kompanie *Francuzów*, 80. strzelców, 2. Jenerałów i kilku *Sztabofficerów*, którzy chorując zostawali w lazarecie. To widząc, Jenerał *Bounaparte* przedsięwziął w prędkości ułożyć plan odporny, a lubo niespodziewał się pokonać dwie ogromne diwizye nieprzyjaciół, wśród których sam się znajdował, umyślił jednak atakować je z osobna. Niepozostawało mu więc iak 24. godzin do ściągnięcia obleżędów z pod *Mantuy*, i cofnienia się za *Mincio*; zwłoka sześciogodzinna była by udaremniła cały ten plan, i armia *Francuska* uyrzłaby się w dwóch ogniach. Tym czasem nietracząc momentu otoczyła z szypkością korpus nieprzyjaciół pod *Brescia*, poczym nastąpiły bitwy pod *Defenzano*, *Salo*, *Lonado* i *Castillione*, które rozstrzygły krytyczne położenie Republi-

ka-

kanów w Włoszech. — Dnia 30. cała armia Francuska pomaszerowała ku *Brescia*; Cesarscy już z tamąd pomkneli się do *Lonado*. Nazajutrz Jenerał *Loret* postany był do *Salo*, końcem uwolnienia Jenerała *Guieux*, a Jenerał *Dallemagne*, choćby z największą stratą, miał odzyskać *Lonado*. *Soret* był szczęśliwym w swej wyprawie, i uwolnił Jen: *Guieux*, którego żołnierze ciągle się biąc, przez 48. godzin w ustach nie mieli kawałka chleba. *Dallemagne* zaś nie miał czasu uderzyć na nieprzyaciół: sam bowiem atakowany w przód został. Bitwa była uporna, ale niezwyciężona pół-Brygada 32. znajdowała się w tej sprawie, i zabezpieczyła zwycięstwo.

Dnia 1. Sierpnia Jenerał *Argereau* opanował *Brescia*, i odzyskał wszystko, co się było utraciło. Dnia 2. przeciw rozkazom *J. Bounaparte*, opuścił Jenerał *Valette* stanowisko pod *Castiglione*, porzuciwszy z 1800. ludzi połowę. Ta garzotka opuszczona od swego kommandanta, przebiła się za nieprzyaciół; *Valette* złożony został. Dnia 3. nieprzyjaciel nie czekając ataku, uderzył na Jenerała *Pigeon*, i wziął go w niewolę.

Ale

(1653)

Ale niebawiac, gdy się coraz więcej rospóściera, chcąc nas otoczyć, znalazł w tym manewrze swą zgubę. Przełamał jego kolumna pod *Lonado*, zmieżdżała mu całe szyki, i musiał uchodzić z placu. I te to zwycięstwo okryło sławą wojska Republikańskie, i uczyniło im wstęp do ważniejszych. Jenerał *Beyrand* z powołecznym żalem swych kolegów, poległ dnia tego na poboiowisku. Dnia 4., prócz małych utarezek, strocy obydwie uprzątały sobie drogę do wielkiej batalii. Jenerał *Wurmser* liczył jeszcze 25000. wojska, które rostawiał pod *Castillione* w porządek do bitwy. *J. Buonaparte* udał się do *Lonado*, końcem przyzrenia tam stojącej diwizyi, a znalazłszy ją otoczoną, i kapitulującą, rzekł do Oficjera nieprzyjacielskiego: „Jeżeli wazł Jenerał ma śmiałość wzywać szefa armii Francuskiej do poddania się, niechay tu sam przyidzie. Niechay to wie, że ja tu jestem z armią Republikańską. Wszyscy jego Sztabsofcyrowie będą w odpowiedzi, za uchybienie winnego poszanowania dla moiej osoby. Nakazuję wazszemu Jenerałowi, aby w 8. minutach złożył oręż; co też nastąpiło.,, Dnia 5. o 6. godz.

(1654)

dzinie z rana obie strony stanęły sobie w oczy. Jenerał *Angereau* uderzył na centrum nieprzyjaciół, a Jenerałowie *Mossena*, *Beaumont* i *Serrurier* na skrzydła, wszędzie z najlepszym skutkiem.

W 5. dniach kampania ukończoną została. Nieprzyjaciel stracił ogółem 70. armat, całą amunicyą, od 12. do 15000. ludzi w poimanych, a 6000. w ubitych i rannych. Jenerał Francuski *Pigeon* uwolniony został z rąk nieprzyjacielskich.

NIEMCY.

Z *Ratysbony* d. 12. *Sierpnia*. Arcyksiążę Karol w piśmie iednym do Kommissarza Cesarzkiego, *Hügel*, wyraził swoje zadziwienie nad wyflaniem ztąd deputacyi do Jeneralności Francuskiej, końcem wyrobienia bezpieczeństwa dla Stanów Szymuących. Z tey okazji mówi między innemi: „Ze nigdyby się nie był spodziewał po seymuących podobnego kroku, i owszem sądził, że ci, przy większey stateczności, bez granic zaufają iego obronie.— — Przy końcu zapewnia, że zaślönienie mieysca powszechnego

go zgromadzenia Stanów, pierwszym będzie przedmiotem tego starania, i w tym celu wysła już korpus od 6000. ludzi do ramteyfszych okolic. „ W istocie famey korpus rzeczony, o półtory mili od naszego miasta stanęło już obozem.

Stany seymniące dowiedziawszy się o wyż wzmiankowanym piśmie, oświadczyły przez Pana Kommissarza, że iedyne pogłoski powiększone nad miarę o posuwających się Francuzach, dały im powód do prawideł tych ostrożności. Jednak pragną, aby Arcy - Xiążę Karol był ostrzeżony, że dway deputowani *Seckendorf* i *Gros*, którzy prócz tego nie byli uważani jako deputowani seymniących; dowiedziawszy się lepiej o okolicznościach, niewchodzili wcale w negocyacye z Jeneralnością Francuską, i przed nadeściem iey woyska, wyiechali, nie zrobiwszy, z *Nürnbergga*. Minister Pruski, *Bernsdorf*, powrócił tu także. Mimo to wszystko teatr wojny coraz się przybliża ku naszemu miastu.

Pełnomocnik *Frankfurtu* ryłował temi dniami w gronie seymniących smutny stan swego miasta, i wniósł, aby przy negocyacyach pokoju powzeczne-

(1656)

go Cesarz Jmci raczył się starać o zmniejszenie nałożoney kontrybucyi, którey męszkańcy żadnym sposobem złożyć nie mogą.

Z późniejszych doniesień z *Ratysbony* okazuje się, że obóz Cesarzski, który stał o półtory mili, odebrał nagły rozkaz udania się do *Neustadt*. Kontrolerya Cesarzka, Kancellarye wojenne i t. d. Wyfzły już ztąd do *Linz*. Cała *Ratysbona* w naywiększym jest zamieszaniu. Comoment prowadzą tedy wiele armat ku *Ingolstadt*, którą fortecę Xiążę Elektor Bawarski, równie iak i cały swóy kontyngens oddać miał pod moc i dyspozycye Arcy-Xiążęcia Karola. Wczora seymniący złożyli tajemną konferencyą, do której deputowani miast wolnych nie byli przypuszczeni. Posłowie Cesarzscy w krótcie ztąd wyiechać mają. Dzisieysza Seffya jest bardzo ciekawa; sądzą, że Stany seym zalimitnią.

(z Dodatkiem.)

D O D A T E K
DO DZIENNIKA Nro 207.

UWIADOMIENIE.

Ponieważ Najjaśniejszy Pan Naya-
wyższym Nadwornym Dekretem pod
dniem 24. Listopada 1795. roku, termin
intabulowania iakichkolwiek praw na
Dobrach do Tabuli miasta Lwowa nale-
żących do ostatniego Grudnia 1795. roku
naznaczony, ieszcze na rok ieden cały,
to iest, aż do dnia ostatniego Grudnia
roku 1796. przedłużyć raczył; przeto o
tym każdemu do publiczney wiadomości
z strony tuteyszego Sądu podaje się. Dzia-
ło się w Lwowie dnia 14. Stycznia 1796.
Fr. An. Lorenz mpr. Signio V. P. Z Ra-
dy Jego Król: miasta Lwowa Maistratu
Seweryn Swiżyński Exp.

Uwia-

*Uwiedomienia od C. K. Sądów Szla-
cbeckich.*

I. Od Lwowskich.

Pod dniem 27. Lipca 1796.

Czyni się wiadomo W. Janowi Czarneckiemu, że W. Kazimierz Cieszkowski przeciw niemu podał żalobę względem exekwującej summy 4000. Zł. Pol. Sąd naznaczył Kuratorem JP. Adwokata Balińskiego na koszt i niebezpieczeństwo obżalowanego, napomina się przeto, ażeby na dniu 31. Października albo się sam przed sądem stawił lub naznaczone-
mu Kuratowi prawne swe dowody iakie ma wcześniej przestał. Inaczey skutki zwłoki lub omieszkania sam sobie przypisze.

II. Od tychże.

Pod dniem 25. Maia 1796.

Czyni się wiadomo: że w Sanockim Cirkule leżąca, do Kredy Wiktoryi
Pod-

Podbielskiej należąca i na 129,460. Zł. Pol. i gr. $5\frac{1}{2}$, sądownie otaxowana *Wieś Dydnia* z częściami w *Czernelicy* w następujących 3. terminach, a mianowicie 12. Września, 14. Listopada r. b. i 26. Stycznia 1797. o 5. godzinie popołudniu w tutejszym Sądzie przez publiczną licytację sprzedana będzie.

III. Od rychże.

Pod dniem 27. Lipca 1796.

Czyni się ninieyszym wiadomo, *W. JP. Woyciechowi Panłowskiemu*, że *W. Dominik Dulski* przeciw nemu podał žalobę o zapłacenie summy Zł. Pol. 900. z prowizyą. Sąd naznaczył Kuratorem *JP. Adwokata Koranda* na koszt i niebezpieczeństwo obżałowanego; napomina się przeto: ażeby na dniu 24. Października, albo się sam przed sądem stawił, albo ustanowionemu Kuratorowi, lub innemu iakiemu Pełnomocnikowi, prawne swe dowody iakie ma wcześniej przedstawił. Inaczej skutki zwłoki lub omięszkania sam sobie przypisze.

IV.

IV. Z tycbże.

Pod dniem 2. Sierpnia 1796.

Czyni się wiadomo J. W. Xaweremu Branickiemu, że W. Antonina z Miobałowskich Rzeczycka przeciw niemu podała żalobę względem przeięcia prawa od C. K. Fiskusa na Summę 10,000. Zł. Pol. Sąd naznaczył Kuratorem JP. Adwokata Dzierzkowskiego na koszt i niebezpieczeństwo obżałowanego; napomina się przeto: ażeby w przeciągu dni 90, albo sam przed sądem stawił się, albo naznaczonemu Kuratorowi, lub innemu iakiemu pełnomocnikowi wczesnie prawne swe dowody, iakie ma przestał. Jnaczyey skutki zwłoki lub omieszkania sam sobie przypisze.